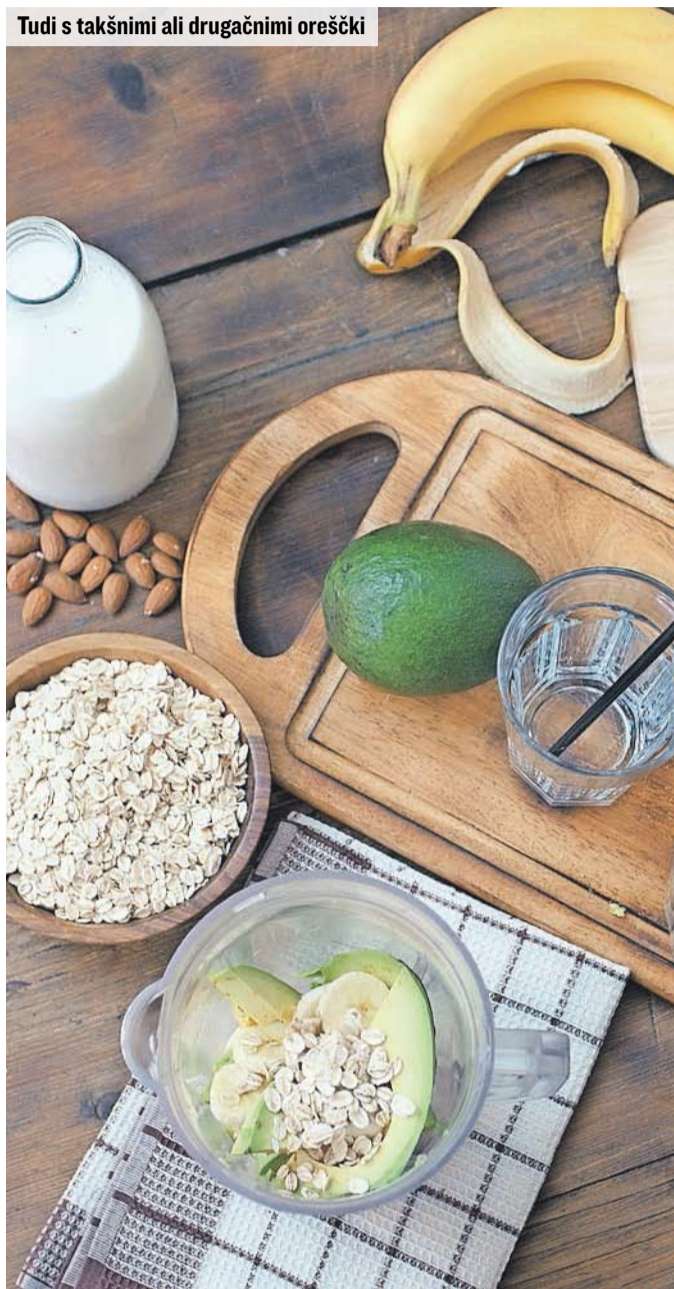


m dajo energijo



Vsakega malo

se nam zdijo prekislji, ali javorjev sirup.



Tudi s takšnimi ali drugačnimi oreškimi

risače, sa

pregledno zložiti, čeprav je jasno, da ne bo dolgo tako. Mize so vedno bolj polne in ljudje, ki so že oddali svoje stvari, si ogledujejo in tudi jemljejo razstavljeno. Vedno večja gneča je, kljub temu ugotavljam, da ni nobenega prerivanja. Vse poteka umirjeno, ljudje si vzamejo čas za premislek. Seveda obstajajo tudi izjeme, kje pa ni tako? Na srečo so res izjeme, saj jih v dveh urah ni bilo več kot dva ali trije.

Na splošno so ljudje zadovoljni, seveda pa so med obiskovalci tudi takšni, ki so razočarani. Nemogoče je ugoditi vsem pa



Za prinesena oblačila dobimo točke. (FOTO: TEKSTILNICA)

tudi stvari so iz meseca v mesec različne. Ta mesec morda ni bilo nič primernega, bo pa zato prihodnji mesec več ravno takšnih oblek, kot smo si jih želeli.

Točkovanje oblačil

Mesečna izmenjava oblačil je zadnje čase postala tako priljubljena, da so morali uvesti sistem točkovanja za vsak prinesen kos, da bi ohranili preglednost in red. Torej kolikor točk dobimo za tisto, kar smo prinesli, toliko jih lahko porabimo za izbrana oblačila. Prinesemo lahko do 10 kosov oblačil, obutve, modnih dodatkov ter hišnega tekstila (posteljnina, rjuhe, pregrinjala, brisače, prti in podobno). Vse, kar bomo prinesli, mora biti čisto in lepo ohranjeno. Zamenjali jih bomo lahko za prav tako urejene in kakovostne obleke.

Izmenjava otroških stvari

Mesečna izmenjava se običajno dogaja vsako zadnjo sredo v mesecu od 17. do 19. ure na Waldorfski šoli, v novem prizidku na Streliški 12 v Ljubljani, včasih pa jo organizirajo na željo ljudi tudi v kakšnem drugem terminu. Več lahko izvem na <http://www.tekstilnica.si/>. In da ne boste rekli, da za dogajanje vedno izveste šele, ko je že mimo, vam povem, da bo v sredo, 11. decembra, izmenjava namenjena le otroškim oblačilom in drugim otroškim stvarim. Potekala bo ravno tako na Waldorfski šoli, ob istih urah kot navadno. Na tokratno otroško izmenjavo izjemoma lahko prinesete poljubno število čistih in lepo ohranjenih stvari in potem izberete in odnesete enako število kosov, kot ste jih sami prinesli. ■



Samca črnoglavke v hudem, nadvodnem sporu

SPOZNAVAMO PTICE

Spomladi pije medicino, pozimi se seli na morje

Črnoglavkino žvrgolenje mnogi prištevajo med najlepše in tudi zato ga ne boste nikoli več zamenjali s petjem drugih ptic, ko ga boste enkrat poznali, če ga že ne. Zdaj, pozimi, je seveda ne slišimo, a takoj ko se bo februarja ali najpozneje marca otopilo, se bo oglasila.

PIŠE: BORIS BERGINC

gobar in ptičar s Koroške Bele

Od maja pa vse do sredine avgusta je moja glasna in zato zanesljiva budilka črnoglavka (*Sylvia atricapilla*), ki že s prvim svitom spravi v budno stanje ne le mene, temveč vso sosesko s svojim glasnim kitičnim petjem. Sprva tiho žvrgolenje preide v čiste in močne tone, ki so podobni igranju flavte, v svoj glasbeni repertoar pa pogosto vplete oponašanje glasov petja kosa ali celo cikovta. Ta je med ptiči pravi virtuoz svojega petja.

Vselej na isti veji

Samca črnoglavke bomo najpogosteje lahko opazovali med petjem kje na visokem drevesu, vedno na istem mestu, na isti veji. Spoznali ga bomo po izrazito črni barvi zgornjega dela glave, po čemer je ta ptica dobila naše ime. Spodnji del glave in



Samica črnoglavke

Prvemu leglu navadno pozneje sledi še eno. Ker je gnezdo tako nizko nad tlemi, so mladiči pogosto žrtev plenilcev, v urbanem okolju zlasti domačih

trebušček sta svetlo siva, peruti in hrbet pa so rjavosive barve. V dolžino meri od trinajst do štirinajst centimetrov. Samca zlahka zamenjamo z močvirsko sinico (*Parus palustris*), le da je ta malce manjša in ima majhen črn podbradek. Samica ima zgornji del glave rjav pa tudi sicer je bolj rjavkasta. V grmičevju, živih mejah, gostih nizkih iglavcih, celo v koprivah ali drugi nizki podrasti samec maja začne graditi več rahlo spletenih, a ličnih škodeličastih gnezd iz vejic, koreninic in travnih bilk. Vse to preplete z nosilno rastlino in gnezdo tako pritrdi nanjo. Redko leži višje kot 1,5 metra od tal. Samica med spletenimi gnezdi izbere eno in ga obloži z mahom, mehkiimi bilkami trav, perjem in puhom. Vanj znese štiri do šest rjavo pisanih jajc. Prvemu leglu navadno pozneje sledi še eno. Ker je gnezdo tako nizko nad tlemi, so mladiči pogosto žrtev plenilcev, v urbanem okolju zlasti domačih mačk. V zadnjem času je opaziti, da lastniki mačkam okrog vratu

privežejo ovratnico z nekakšnimi kraguljčki, ki naj opozarjajo ptice. Pohvalno in posnemanja vredno. Odrasle ptice resda to opozori, negodnim in nemočnim mladičem pa niti to ne pomaga.

Seli se na Primorsko

Črnoglavka je naša pogosta celoletna vrsta, ki se velikokrat seli tudi na kratke razdalje, največ-

krat le do Primorja ali malo dlje v sredozemski kraje, predvsem v milih zimah pa prezimujejo kar pri nas. Zanimivo je, da sta njena pogosta zgodnja spomladanska hrana medicina in cvetni prah vrbe in leske pa tudi drugih rastlin in tako nehote pripomore k opravevanju. Od začetka do konca gnezdenja se črnoglavka prehranjuje skoraj izključno z žuželkami, pajki, majhnimi hrošči, listnimi stenicami, muhami, včasih tudi z gosonicami, loti se celo kakšnega polža. Pozneje počasi prehaja na razno jagodičevje in sadje. Na Primorskem se jeseni rada loti fig, kar kmetom povzroči tudi nekaj škode, višje pri nas pa jo pogosto vidimo v bezgovem grmu z zreliimi jagodami. Mar tudi črnoglavka ve, da so bezgove jagode zelo zdrave? Celo tako zdrave, da bi se vsak možki moral pred grmom bezga odkriti. Tudi jaz bi se, pa se ne bom! Svoje plešaste butice pa že ne bom razkazoval vesoljnemu svetu. ■



Črnoglavka si gnezdo plete tudi v nizkem grmovju, zato je mačka velika pretnja mladičem.